

εκκλίνη και ἔλκων τὴν σπάθην του νὰ ἀποκρούσῃ τὰς προσβολὰς ἐκείνου τοῦ μανιώδους· ἀλλὰ κατὰ τὴν αὐτὴν στιγμήν ὁ Σερικοῦρ ὠλισθήσεν ἐπὶ τῆς χιόνας, ἐκλονήθη καὶ πίπτων ἀπήντησε τὴν σπάθην τοῦ ἀντιπάλου του ἥτις διεπέρασε τὸ στήθος του· βεῖθρα μέλανος αἵματος ἔρρευσαν ἀπὸ τοῦ στόματός του μετὰ φρικωδῶν βλασφημιῶν.

Ὁ Λοζίνσκη καταλιπὼν ἐκεῖνον εἰς τὴν φροντίδα τῶν μαρτύρων, ἐπανήλθε κατεσκευασμένως εἰς τὴν πόλιν, διὰ νὰ ἐπιταχύνῃ ἐτι μᾶλλον μετὰ τὴν σκηνὴν ταύτην τὰς ἐτοιμασίας τῆς ἀναχωρήσεώς του.

Διὰ τῶν γενναίων φροντίδων τοῦ ἐλευθερωτοῦ των ὁ Ἰσαὰκ καὶ ἡ θυγάτηρ του ἐδυνήθησαν νὰ λάβωσιν εἰς Γρόδνον ἡμερῶν τινῶν ἀνάπαυσιν ἀναγκαιοτάτην διὰ ν' ἀναλάβωσιν ἐκ τῶν τόσων μόθων των. Ἐπειδὴ δὲ τὸ τάγμα τοῦ Λοζίνσκη ἔλαβε διαταγὴν ν' ἀναχωρήσῃ, ὁ καλὸς ἐκεῖνος νέος ἐδιάσθη νὰ ἀποχαιρετήσῃ τοὺς παλαιοὺς ξένους του ταχύτερον ἀπ' ὅσον ἐπεθύμει.

Αἱ περιστάσεις μὲ ἀναγκάζουσι νὰ μακρυνθῶ, εἶπε ἐκεῖνος πρὸς τὸν Ἰσαὰκ, λαμβάνων ἐγκαρδίως τὴν χεῖρα του· ἀλλὰ μὴν ἀνησυχῆτε· διέθετα ἐγὼ τὰ πάντα, διὰ νὰ δυνηθῆτε νὰ ὑπάγετε ἀκινδύνως εἰς Βιλλεϊκάν· ἰδοὺ πρὸς τούτοις καὶ ἐπιστολὴ πρὸς τὸν ἀρχηγὸν τῶν προφυλακῶν εἶναι φίλος μου καὶ κατὰ τὴν συστάσιν μου θὰ προθυμοποιηθῇ νὰ σᾶς προστατεύῃ.

Ὁ Ἰσαὰκ ἀνταπεκρίθη εἰς τοὺς περιπαθεῖς ἀποχαιρετισμοὺς τοῦ νέου ἀξιωματικοῦ οἱ ἐνδείξεων εὐγνωμοσύνης καὶ δι' εὐχῶν.

Ὁ δὲ Λοζίνσκη ἀποτεινόμενος πρὸς τὴν ὠραίαν Ἰουδαίαν ἥτις ἔμενεν ἀκίνητος καὶ σιωπηλὴ πλησίον τοῦ πατρὸς τῆς

— Ἡ Γεσίκα, εἶπε, δὲν θὰ μὲ εὐχηθῇ καὶ ἐκείνη καλὸν κατευόδιον;

Ἡ νέα κόρη ἤγειρε τὸ ἐκ δακρύων καταβιβρεγμένον πρόσωπόν τῆς καὶ διὰ τρεμούσης φωνῆς

— Ὁ Γεχοβάς νὰ σὲ εὐλογήσῃ σὲ καὶ τοὺς σοὺς! ἡ χάρις του εἶναι ἀπειρος, καὶ δὲν καταδικάζει ὅλας τὰς καρδίας εἰς τὰς σκληρὰς δοκιμασίας εἰς ἃς μὲ καθυπέβαλεν· εἶθε νὰ ζήσης εὐτυχῆς πλητὸν τοῦ ὑποκειμένου ἐφ' οὗ ἐπαναπαύεται ὅλη ἡ ἀγάπη σου!

Ἀπίστρεψεν ἐκείνη τὴν κεφαλὴν καὶ δάκρυα κατέκλυσαν τὸ πρόσωπόν τῆς ὅπερ κατακαλύφθη ὑπὸ θανάσιμου ὠχρότητος.

Μετὰ τινα ἔτη, ἀφοῦ αἱ ἀλληλοδιαδόχοι συμφοραὶ τοῦ Ναπολέοντος ἐξηράνισαν τὸ στράτευμά του, καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς Εὐρώπης ὑπερήφανοι καὶ ἀλαζονευόμενοι διὰ τὰς ἡττας του, τὸν ἐξώρισαν εἰς ἄθλιον βράχον τῆς μετογείου, οἱ Πολωνοί, οὗς ἡ Γαλλία εἶδεν ἐπὶ πολὺν χρόνον πιστοῦς εἰς τὰ εὐκλεῆ χρώματά τῆς· ἐπανήλθον τεθλιμμένοι εἰς μετὰ τὸν ἄλλον εἰς τὰ μακρὰ πεδία τῆς πατρίδος των.

Εἰς τούτων ὁ λοχαγὸς Λοζίνσκη διευθύνετο πρὸς τὴν παλαιὰν ἐπαυλιν τῶν πατέρων του ὅπου τὸν πε-

ριέμενε διαμῶς ἐφ' οὗ πρὸ πολλοῦ εἶχε θεμελιώσῃ εὐτυχίαν ἥτις ἐμελλε νὰ καταστήσῃ εὐδαίμονα τὴν ὑπαρξίν του· εὐρίσκατο πλησίον τοῦ πέρατος τῆς ὁδοπορίας του, ὁπότεν ἔμαθεν ἐμμέσως ὅτι ὁ γέρον Ἰουδαῖος τῆς Βιλλεϊκας ἀπέθανεν ἐκ θλίψεως· ἡ θυγάτηρ του ἥτις, ὡς ἔλεγον, κατετήκετο ὑπ' ἔρωτος ἀνευ ἐλπίδος, παρητήθη τῆς ὑπανδρείας καὶ ἀπειχαιρέτηεν αἰωνίως τὸν κόσμον· καὶ ἐκεῖνος ὁ δυστυχῆς πατήρ δὲν ἠδυνήθη νὰ ὑπομείνῃ τὴν ἐκ τῆς μονώστεως βραδείαν θλίψιν εἰς ἣν τὸν ἐβύθισεν ἡ ἐγκαταλείψις τῆς θυγατρὸς του.

Ἡ εἰδησις αὕτη ἔθλιψε τὸν Λοζίνσκη, διότι δὲν ἠδύνατο νὰ μὴν ἐννοῇ ὅτι μόνη ἡ παρουσία του ἐτάραξε τὴν ἡσυχίαν τῆς νέας κόρης, καὶ ὅτι ἀνευ τῆς διαμονῆς του εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ἰσαὰκ ἡ Γεσίκα θὰ ἔζη ἀκόμη εὐτυχῆς καὶ ἀμέριμνος εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ πατρὸς τῆς.

Ὁ Λοζίνσκη ἐνυμφεῦθη μετ' ὀλίγον, καὶ ἂν καὶ ἡ νέα του σύζυγος ἐπλήρου εὐδαιμονίας πάσας τὰς στιγμὰς τῆς ζωῆς του, ἂν καὶ τὰ τερπνὰ ὄνειρα τῆς ἐφηβίας του ἐπαλήθευταν, ἡ ἐνθύμησις ἐνίοτε τῆς ἐξ αἰτίας τοῦ δυστυχοῦς ὠραίας Ἰουδαίας, τῆς καλῆς καὶ ἀξίας κρείττονος τύχης Γεσίκας, ἐτάραττε τὴν ἡσυχίαν του, καὶ συχνάκις ἐρυτίδωνε τὸ μέτωπόν του ἐν τῷ μέσῳ γλυκείας οἰκιακῆς σκηνῆς· τοῦτο ἦτον νέφος ἐλαφρὸν σκοτίζον ἐπὶ τινὰς στιγμὰς τῆς καθαρότητος καλῆς ἡμέρας.

Τ Ε Λ Ο Σ.

ΤΟ ΒΟΡΕΙΟΝ ΑΚΡΩΤΗΡΙΟΝ.

Τὸ ἔσχατον τοῦτο τῆς Εὐρώπης πέρας περιέχεται ἐντὸς τοῦ παλαιοῦ κόσμου, καὶ ἀπέχει μόλις δεκαοκτὼ μοίρας τοῦ πόλου. Ἰδοὺ πῶς τὸ περιγράφει ὁ πρὸ τεσσάρων ἑτῶν ἐπισκερθεὶς αὐτὸ Γάλλος περιηγητῆς Βωμόντος.

« Τὴν ἔσχατιάν, λέγει, ταύτην τῆς γῆς σχηματίζουν τρεῖς ἢ τέσσαρες ὄξεις, κάθετοι καὶ διεξωγόμενοι βράχοι. Τὸ σχῆμά των εἶναι καταπληκτικὸν καὶ παραδόξον, καὶ φωτιζόμενοι ἀπὸ τὸν ὑπερβόρειον ἡλιον τοῦ μεσο-ουκτίου, ὁμοιάζουσιν ὡς γλῶσσαι φλογὸς ἀπολιθωθεῖται ἐνῶ ἀνέθρωσκον ἀπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης. Εἰς μικρὸν κολπίσκον εἰσπλεύσαντες, ἐστήσαμεν τὴν σκηνὴν ἡμῶν ὑπὸ τὴν σκέπην μεγίστων λίθων, αἵτινες εἶχον ἀποτκασθῆ ἀπὸ τὰ ἀπότομα πλευρὰ τῶν κρημνῶν, καὶ μετὰ ταῦτα ἀνέβημεν τὰ πλευρὰ ταῦτα διὰ λαβυρίνου βράχων συντετριμμένων, θέλοντες νὰ φθάσωμεν εἰς τὴν κορυφήν. Μετ' ὀλίγον εἰσῆλθομεν εἰς στενὴν καὶ βαθεῖαν σύριγγα, καὶ ἀπ' αὐτῆς πρὸς τὰ δεξιὰ παρηκολουθήσαμεν τὸ κρημνώδες χεῖλος κίωνου, εἰς οὗ τὰ πλευρὰ ἐσωρεύοντο γιγαντιαῖοι ἀλλεπάλληλοι βράχοι, εἰς οὗ δὲ τὸν πυθμένα μικρὰ λίμνη ἐκοιμάτο νεκρά. Ὀλίγα ἀμφιβληστροειδεῖς ἰτέαι, βρῦα παντὸς εἶδους καὶ γένους, καὶ τὸ μνόςωτον, τὸ τρυφερὸν τοῦτο ἄνθος τῶν

ἐνθυμήτων, φύονται μόνα εἰς τὰς κατεφυγμένας | πυθμένος τὴν λίμνην, ἐφθάσαμεν εἰς τὴν μικρὰν ἐπί-
 ταύτας ἀκτὰς, ἃς καλύπτει ἡ λήθη. Ἐκείθεν δὲ, | πεδον κορυφὴν τῶν βράχων.
 προαναβαίνοντες τὸν χεῖμαρρον ὅστις πληροῖ τοῦ | Λυσσώδης ἀνεμος μαστίζει διηνεκῶς τὰ ἄξενα

ταῦτα μέρη, καὶ
 τὰ περικαλύπτει
 εἰς ἀμίχλην τόσον
 πυκνὴν, ὥστε οὐδὲν
 βλέποντες, καὶ φο-
 βούμενοι μὴ πλανη-
 θῶμεν καὶ μὴ πε-
 σωμεν εἰς τὰς χαι-
 νούτας βωγμὰς, αἴ-
 τινες σχίζουσι τὰς
 κορυφὰς ταύτας, ἡ-
 ναγκάζθημεν νὰ ἐ-
 πιστρέψωμεν.

Ἡ ἐρημος! μὲ
 ἀπαισιὰ χρώματα
 περιγράφεται. Ἀλλ'
 ὅστις εἰς ταύτην
 δὲν ἦλθε τὴν ἐρη-
 μον, δὲν δύναται
 οὐδὲ εἶδαν κἀν νὰ
 συλλάβῃ τῆς φρίκης
 ἣν ἐμποιεῖ. Εἰς τὰς
 Λιβυκὰς ἐρήμους
 βασανίζει ἡ δίψα
 καὶ φλέγει ὁ ἥλιος·
 ἀλλὰ κἀν εἶναι λαμ-
 πρὸς ὁ οὐρανὸς, εἶ-
 ναι κεχρωματισμέ-
 νη ἡ γῆ· ἐκεῖ κἀν
 ἀπαντᾷται ἐνίοτε
 καὶ τινὲς Ὀασεῖς, ἡ
 συ·οδεία ἐρημοπλα-
 νῶν ὁδοιπορῶν, ἀ-
 παντᾷται ἢ καλύβη
 τοῦ Ἀραβος, ὅπου
 οὐ·αται τινὲς νὰ ζῆ, ἢ
 γαί ν' ἀναπνεύσῃ!
 Ἐ·ὠ·οῦως, τίποτ!
 Τίποτε, ἐκτὸς ἀν-
 μου λίθων ἀμιχλῆς.
 Ἡ ζωὴ ἐκώχλη
 ἐ·ταῦθιν, καὶ ἐδῶ
 ἤτι μα·ισ·α τὸ πε-
 ρας τοῦ κόσμου, τὴν
 ἀκατοίκητον γῆν.
 Ἐνώπιον τοιαύτης
 εἰκόνας ἡ ψυχὴ μα-
 λαγχολεῖ καὶ να·τ
 κοῦται. Εἶναι ἄρα εἰς
 τὸ τέρμα ὃ ἐπ·βιω-
 κουμενὲν τῆ ἐπιγίω
 ζωῆμας ὁμοιον μὲτὸ
 τέρμα τεύτε τῆς ἡ-
 μετέρα· ὁδοιπορίας.

Τὸ βόρειον Ἀφροῖσιον.